

НЕБЕСНИ СВЪТИЛА.

ВВЕДЕНІЕ.

ПЪРВА БЕСЪДА.

Изложене на задачя-та, коя-то небеса-та прѣдлагатъ за рѣшеніе.

Нрѣдмѣтъ-тъ, на кой-то обръщамы ваше-то вниманіе, нѣма никаква особенна свръзка съ ежедневны-тъ gryжы на челоуѣ-ческыя животы. Далець отъ земя-та, на коя-то ный живѣ-емь, тамъ въ синія океанъ на пространство-то, хыляды свѣт-ливы тѣла на купове и съзвѣздія съ необыкновенна хубость, тѣглять поглѣда на челоуѣка нагорѣ и сѣкашь че го при-канватъ да съзерцава чудна-та сфера, коя-то го окржжава. Звѣздно-то небе не показва свои-тъ свѣтливы съзвѣздія при дневна-та свѣтлина, кога-то суетность-та и трудъ-тъ на че-лоуѣческы-тъ gryжы правятъ челоуѣка неспособенъ да са наслаждава съ тѣхно-то тѣржественно величіе. Само въ тишина-та на по-лунощныя часъ, кога-то всичка природа си почива, кога-то млѣкне шумѣ-тъ на челоуѣческы-тъ движенія, само тогасъ видимъ, че изгрѣватъ и свѣ-тятъ планеты-тъ и блѣскавы-тъ звѣзды излѣзватъ отъ джлбочина-та на небе-то и приканватъ любознателныя умъ да изучи тѣхно-то тайственно ошществаніе.

Често мысленно сжмъ са принасялъ азъ шесть хыляды години на-задъ и сжмъ са спиралъ при нашія великъ праотець, кога-то прѣвъ пхтъ е глѣдалъ той на слънчево-то залѣзваніе. Какви странны мысли трѣба да сж минували прѣзъ негова зачуденъ умъ, въ туй врѣме, кога-то той е глѣдалъ послѣдня-та заря на заходяще-то свѣтило, като не е знаялъ да ли ще види за връщаніе-то му или не. Като са е скиталъ въ лабиринтъ отъ мысли най-необыкновенны и безспокойны, неговы-тъ очи много врѣме сж были втрѣплены въ мѣсто-то, дѣто слънце-то полегка са скрыло отъ тѣхъ. Тайственна, непозната нему тъма пълзи по лице-то на природа-та. Прѣ-красны-тъ картины на земя-та, кои-то, въ бързотечны-тъ часове на шр-выя чуденъ день за негово-то ошществаніе, толкосъ очеровали неговы-тъ чувства, полегка изчезватъ една слѣдъ друга отъ негово-то затымнено